บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคเอดส์เป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งของโลก เนื่องจากยังไม่มียารักษาและไม่มีวัคซีนที่ป้องกันได้ ทำให้ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี (HIV) และผู้ป่วยโรคเอดส์ (AIDS) เพิ่มมากขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และขาดความตะหนักถึงความรุนแรงของโรคนี้อยู่มาก จากการรายงานขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization-WHO) ในปี พ.ศ. 2543 ได้ระบุว่า ทั่วโลกมีจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีมากกว่า 47 ล้านคน โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2542 พบประชาชนที่ติดเชื้อเอชไอวีใหม่จำนวนมากถึง 5.6 ล้านคน ประเทศสาธารณรัฐ-ประชาธิปไตยประชาชนลาว (ส.ป.ป.ลาว) เป็นประเทศหนึ่งที่มีพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ คือ เวียตนาม จีน กัมพูชา พม่า และไทย ซึ่งถือว่าเป็นประเทศบ้านพี่เมืองน้องที่มีการติดต่อไปมากันอยู่เสมอ สถานการณ์ดังกล่าวจึงทำให้แนวโน้มของการแพร่ระบาดโรคเอดส์จากประเทศเพื่อนบ้านมาสู่ประเทศลาวมากขึ้น และเริ่มขยายออกสู่วงกว้าง ประเทศสาธารณรัฐ-ประชาธิปไตยประชาชนลาว (ส.ป.ป.ลาว) มีรายงานผู้ติดเชื้อเอชไอวีรายแรกในปี พ.ศ. 2534 เป็นเพศหญิง ซึ่งเป็นแรงงานที่กลับคืนสู่ประเทศ หลังจากนั้นก็พบผู้ติดเชื้อเอชไอวีเรื่อยมา จากการรวบรวมข้อมูลของกองควบคุมโรคเอดส์แห่งประเทศลาว นับแต่ปี พ.ศ. 2534 ถึง พ.ศ. 2542 พบว่ามีผู้ติดเชื้อเอชไอวีจำนวน 504 คน และเป็นผู้ป่วยโรคเอดส์ จำนวน 160 คน ซึ่งจำนวนดังกล่าว คงไม่ใช่จำนวนผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ที่แท้จริงของประเทศได้ เพราะยังไม่สามารถดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครอบคลุมทั้งหมด เนื่องมาจากข้อจำกัดทางด้านเทคนิค วิชาการ และบุคลากร แต่ขณะเดียวกันจะพบแนวโน้มว่า มีผู้ป่วยโรคเอดส์เข้ามารับการรักษาในโรงพยาบาลต่างๆเพิ่มมากขึ้น (กองโรคเอดส์ กระทรวงสาธารณสุขประเทศลาว, 2542)

จากสถิติขององค์การอนามัยโลกได้แสดงถึงแนวโน้มของผู้ติดเชื้อเอชไอวี และจำนวนผู้เสียชีวิตจากโรคเอดส์จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ทั้งๆที่มีการรณรงค์เพื่อป้องกันการเกิดโรค และมีการคิดค้นวิธีการต่างๆในการรักษาโรคอย่างมากมาย แต่ถึงขณะนี้ก็ยังไม่มีวิธีการใดที่จะ

รักษาโรคนี้ ปัจจุบันอัตราการเสียชีวิตจากโรคเอดส์ได้กลายเป็นอันดับที่ 4 ของอัตราการตายในโลก และมีผลกระทบต่อประชาชนมากขึ้น ซึ่งในจำนวนอัตราของผู้ติดเชื้อเอชไอวีร้อยละ 95 และอัตราของผู้เสียชีวิตจากโรคเอดส์ร้อยละ 25 เกิดขึ้นในประเทศที่กำลังพัฒนา ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีและเป็นโรคเอดส์ส่วนมากจะพบในกลุ่มประชากรวัยเจริญพันธุ์ (World AIDS Day 1 December, 1999) ในปี พ.ศ 2534 ถึง พ.ศ 2542 ประเทศลาวมีผู้เสียชีวิตจากโรคเอดส์จำนวน 54 ราย จากสถิติและการคาดประมาณขององค์การสหประชาชาติต้านโรคเอดส์ (UNAIDS) พบว่า จำนวน ผู้ติดเชื้อเอชไอวีในภูมิภาคเอเชีย มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ (Report on the global HIV/AIDS epidemic, 2000) ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวก็เป็นประเทศหนึ่งที่มีแนวโน้มการติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้น และในอนาคตอันใกล้นี้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีเหล่านี้ส่วนหนึ่งก็จะกลายเป็นผู้ป่วยโรคเอดส์ ซึ่งจำเป็นต้องเข้ามารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลและสถานบริการทางการแพทย์ต่างๆ และผู้ป่วยเหล่านี้จะมี เชื้อเอชไอวีอยู่ในเลือดและสารคัดหลั่ง ซึ่งอาจจะทำให้เชื้อเอชไอวีแพร่กระจายหรือถ่ายทอดสู่บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขได้ จากการที่บุคลากรสัมผัสกับเลือดหรือสารคัดหลั่งของผู้ป่วย หรือเชื้ออาจเข้าสู่ร่างกายของบุคลากรทางผิวหนังที่มีรอยถลอก มีบาดแผลจากการที่ถูกเข็มหรือของมีคมที่เปื้อนเลือด หรือสารคัดหลั่งของผู้ป่วยทิ่มแทงหรือบาด (Henderson, 1990)

โรคเอดส์นอกจากจะเป็นปัญหาสำคัญทางด้านสาธารณสุขแล้ว ยังมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศหลายด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจ โดยพบว่า ผู้ป่วยโรคเอดส์ 1 รายจะต้องเสียค่ารักษาพยาบาลเป็นจำนวนมาก สำหรับด้านการเมืองและความมั่นคงของประเทศนั้น เนื่องจากผู้ป่วยโรคเอดส์ส่วนใหญ่มีอายุประมาณ 20-48 ปี ทำให้ประเทศขาดทรัพยากรบุคคลในการพัฒนาประเทศชาติ นอกจากนั้นยังมีผลกระทบต่อทางด้านสังคมและครอบครัว โดยพบว่า ผู้ป่วยโรคเอดส์อาจต้องย้ายถิ่นฐาน และออกจากงานเนื่องจากถูกสังคมรังเกียจ ครอบครัวก็จะเกิดความทุกข์ทรมานไปกับผู้ป่วยด้วย ในด้านความรู้สึกของผู้ป่วยเองก็จะรู้สึกหดหู่ผิดหวังต้องเผชิญกับความเครียดหลายๆด้านพร้อมกัน

วิทยาการสาธารณสุขเป็นสถาบันการศึกษาที่ผลิตบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขแห่งหนึ่งในกำแพงนครเวียงจันทน์ ที่มีนักศึกษาจากจังหวัดต่างๆทั่วประเทศเข้ามาศึกษาและเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว นักศึกษาเหล่านี้จะต้องกลับไปทำงานให้กับโรงพยาบาลและสถานพยาบาลในจังหวัดของตนเอง สำหรับการจัดการเรียนการสอนของวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้มีการจัดหลักสูตรการสอนการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล (Universal Precaution Technique) และมีเนื้อหาเกี่ยวกับโรคเอดส์สอดแทรกอยู่ในการเรียนการติดเชื้อทั่วๆไป ไม่มีหลักสูตรเฉพาะและยังไม่พบว่ามีการศึกษา

เกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลและปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้มีการปฏิบัติในนักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขมาก่อน ซึ่งปัจจัยต่างๆเหล่านี้จะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างถูกต้องและปลอดภัยได้ เพราะนักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์เป็นผู้หนึ่งที่จะสำเร็จออกไปเป็นผู้ให้บริการรักษาพยาบาลกับผู้ป่วยในอนาคต และมีโอกาสจะได้รับเชื้อจากผู้ป่วยโรคเอดส์สูง เนื่องจากการ ได้อยู่ใกล้ชิดกับผู้ป่วย มีการสัมผัสเลือดและสารคัดหลั่งจากช่องคลอด รวมถึงน้ำคร่ำอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เลือดและสารคัดหลั่งเหล่านั้นอาจมีเชื้อเอชไอวีปนเปื้อน อีกทั้งลักษณะของงานที่ปฏิบัติก็มีความเสี่ยงต่อการได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานได้ หากไม่มีการระมัดระวัง ดังเช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการศึกษาการเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงานของบุคลากรทางการแพทย์ พบว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ การถูกเข็มและของมีคมทิ่มแทงหรือบาดถึงร้อยละ 35 ของการเกิดอุบัติเหตุทั้งหมดและยังพบอีกว่าร้อยละ 58 ของบุคลากรที่ได้รับอุบัติเหตุนี้คือ พยาบาล (Luane, 1990) อีกทั้งการที่พยาบาลมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ป่วย และการปฏิบัติการพยาบาลที่ก่อให้เกิดปัญหาทางการพยาบาลจะขัดขวางการตัดสินใจที่ดีของพยาบาล (Eichhorn, 1981) ดังนั้นการที่จะทำให้นักศึกษาพยาบาลลดความกังวลและความกลัวต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ได้ก็คือ นักศึกษาพยาบาลจะต้องมีความรู้ มีทัศนคติที่ดีต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์อย่างถูกต้อง และมีความตระหนักอยู่ตลอดเวลาถึงโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อขณะปฏิบัติงาน ความรุนแรงของโรค และประโยชน์ของการปฏิบัติตนเองในการป้องกันโรค (Rosenstock, 1974) เพื่อที่นักศึกษาจะมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองที่ดีไปด้วย

จากสถานการณ์โรคเอดส์ดังกล่าวมาข้างต้น กระทรวงสาธารณสุขของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ให้ความสำคัญต่อปัญหานี้อย่างยิ่ง ได้มีนโยบายเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะกรรมการโรคเอดส์ในระดับชาติขึ้น เพื่อเข้ามารับผิดชอบในการควบคุมดูแลและทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อจัดวางยุทธศาสตร์ในการป้องกันและการแพร่กระจายของโรคเอดส์ โดยมุ่งเน้นให้ภาครัฐและเอกชนเข้ามามีบทบาทร่วมกันในการแก้ไขปัญหาการแพร่กระจายของโรคเอดส์ การรณรงค์ให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ เพื่อไม่ให้เกิดการรังเกียจผู้ติดเชื้อเอชไอวี และให้ผู้ติดเชื้อสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมปกติได้ และให้ครอบครัวเป็นศูนย์กลางในการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ อีกทั้งให้มีผลกระทบโดยตรงน้อยที่สุดในด้าน เศรษฐกิจ สังคมต่อครอบครัวของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ (กองโรคเอดส์ กระทรวง สาธารณสุขประเทศลาว, 1997)

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดผู้ศึกษาจึงได้สนใจทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลของนักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ ตลอดจน

ศึกษาปัจจัย/เงื่อนไขต่างๆที่กำหนดพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรในวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ ทั้งนี้เพื่อสนองต่อนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขในการป้องกันการแพร่กระจายของโรคเอดส์ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเรื่องเอดส์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลของนักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรและสังคมได้แก่ อายุ เพศ ศาสนา สถานภาพสมรส ชั้นปี สาขาวิชา ภูมิลำเนา ความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล ทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ การรับรู้ต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล การเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล การได้รับการกระตุ้นเตือนในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาล และการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลของนักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์

1.2.3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ในข้อ 2 ที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลของนักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

1.3.1 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่มีอายุมากกว่าจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อย

1.3.2 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่เป็นเพศหญิงจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่เป็นเพศชาย

1.3.3 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 จะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 2

1.3.4 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่เรียนสาขาวิชาพยาบาลผดุงครรภ์จะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์และคุ้มครองอนามัย

1.3.5 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่นับถือศาสนาพุทธจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาผี

1.3.6 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่แต่งงานแล้วจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่เป็นโสด

1.3.7 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่มีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคกลางจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่อยู่ทางภาคเหนือและภาคใต้

1.3.8 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลที่ดีจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลที่ไม่ดี

1.3.9 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่มีการรับรู้ต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลที่ดีจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่มีการรับรู้ต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลที่ไม่ดี

1.3.10 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่มีทัศนคติที่ดีต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ดีจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติไม่ดีต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์

1.3.11 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่สามารถเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่ไม่สามารถเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล

1.3.12 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่ได้รับการกระตุ้นเตือนในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลมากจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการกระตุ้นเตือนในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลน้อยกว่า

1.3.13 นักศึกษาวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลมากจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อดังกล่าวน้อยกว่า

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งทำความเข้าใจปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมตามกรอบแนวคิด PRECEDE-PROCEED FRAMEWORK เท่านั้น ซึ่งได้แก่ ปัจจัยความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล การรับรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล ทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ การเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล การได้รับการกระตุ้นเตือนในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาล และการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาล และได้ทำการศึกษาเฉพาะนักศึกษาพยาบาลผดุงครรภ์ วิทยาศาสตร์การแพทย์และคุ้มครองอนามัยที่เรียนในชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 ในวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปีการศึกษา 2543-2544

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 **ความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล** หมายถึง ความจำ ความระลึกได้ของนักศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุ การติดต่อของโรคเอดส์และหลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล โดยดูจากความถูกต้อง

1.5.2 **การรับรู้ต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล** หมายถึง การที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีความเสี่ยงที่จะติดเชื้อโรคเอดส์จากการฝึกปฏิบัติงาน โรคเอดส์มีความรุนแรงและตนเองอาจได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ และถ้ามีการใช้เทคนิคการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ตนเองจะสามารถป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ได้โดยดูจากความมากน้อยของการรับรู้

1.5.3 **ทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์** หมายถึง แนวโน้มของจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด และการแสดงออกทั้งทางบวกและทางลบของนักศึกษาที่มีต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ขณะให้บริการด้านการรักษาพยาบาล โดยดูจากความรู้สึกที่ดีและไม่ดี

1.5.4 **การเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล** หมายถึง การสนับสนุนทางด้านอุปกรณ์ป้องกันการติดเชื้อของโรงพยาบาลที่นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานและความ

สะดวกในการใช้อุปกรณ์เหล่านั้นได้แก่ อุปกรณ์ในการให้การพยาบาลทั้ง ถุงมือ ผ้าปิดปากและจมูก เสื้อคลุม ตลอดจนน้ำและสบู่ล้างมือ โดยดูจากความสะดวกและความเพียงพอ

1.5.5 **การได้รับการกระตุ้นเตือนในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาล** หมายถึง การที่นักศึกษาได้รับการกระตุ้นเตือนในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลจากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลและเพื่อนในขณะที่ฝึกปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลทั้งขณะล้างมือ สวมถุงมือ และเก็บของมีคม โดยดูจากความบ่อยครั้งของการได้รับการกระตุ้นเตือน

1.5.6 **การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาล** หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลจากสื่อต่างๆ นอกเหนือจากที่นักศึกษาได้เรียนในห้องเรียน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และการจัดอบรม โดยดูจากความบ่อยครั้งจากการได้รับข้อมูล

1.5.7 **พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาล** หมายถึง การกระทำหรือปฏิบัติของนักศึกษาในการป้องกันการติดเชื้อและแพร่กระจายของเชื้อที่ติดต่อผ่านทางเลือด และสารคัดหลั่งจากร่างกายของผู้ป่วยทั้งที่ทราบและไม่ทราบว่าผู้ป่วยมีการติดเชื้อหรือไม่ โดยดูจากความบ่อยครั้งในการปฏิบัติ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1.6.1 เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารวิทยาการสาธารณสุขในการพัฒนาและวางแผนการปฏิบัติในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคเอดส์และการสร้างเสริมให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาล เพื่อให้บุคลากรสาธารณสุขและ ผู้ป่วยปลอดภัยจากการติดเชื้อเอชไอวี

1.6.2 เป็นข้อมูลเพื่อนำไปกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลในกลุ่มเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและวิทยาการสาธารณสุขอื่นๆ ต่อไป